

Budbäraren utforskar EFS-Sverige. I det här numret har resan gått till EFS distrikt i Västerbotten. Där lockar festivalen Joypeak med ett program anpassat för hela familjen. En annan folkfest är Åsele marknad, där mission spelar en viktig roll. Vi har även talat med en församling som tydligt visar hur alpha-grupper kan ge ringar på vattnet. Till sist tittar vi in hos en idolkandidat och en gerillagrupsmedlem.

Alice Furstenborg, 5, från Ursviken, får sig en pratstund med clownerna Linda Söderholm och Gunnel Hägerlind.

BILD: INGRID NORLUND

Festival för stor och liten

Alice Furstenborg, 5 år, träffar clown och har skoj. Barn och vuxna köper billig mat och fika eller köar länge för godis och sockervadd, vilket ger pengar till människor i Afrika. Det handlar om Joypeak, en årlig återkommande festival i Ursviken.

Under en heldag och gudstjänsten nästa dag passerar 8-10 000 människor området vid Pingstkyrkan. Lördagsprogrammet är fullt för alla åldrar. På förmiddagen ordnas jätteloppis. Det finns flera attraktioner för barn, allt från uppblåsbara roligheter till ansiktsmålning, grävskopa och en riktig polisbil och ambulans som man kan busa i. Gun-

nel Hägerlind och Linda Söderholm, mor och dotter, myser i sina clown-dräkter.

– Det är jättekul. Barnen ser glada ut och man får kontakt med dem, säger Gunnel Hägerlind.

– Att hoppa hoppborg och rida häst är roligast, tycker Alice Furstenborg.

Artister, allt från Torkel Selin till häftiga Stetoscope, turas om att spela på den stora scenen medan den lokala

S:t Lukasföreningen arrangerar ett livsnära samtal i kyrkan. Sjukhusprästen Mats Björk och maskintekniska ingenjören och egenföretagaren Håkan Forsström talar om sanningar och att vara närvarande. Mats Björk berättar om hur han såg sitt sanna jag under en semesterresa. I stället för en ikon i en krypta såg han sin egen spegelbild i glaset och solens strålar målade honom i alla regnbågens färger. Ett ögonblick av total närvaro.

– När jag i mitt företag coachat andra människor vet jag att det blir bra när jag själv är närvarande i tanken, säger Håkan Forsström

Mats Björk får i sitt yrke ofta möta människor i kris. Då stänger han av

allt runtom, lyssnar och är medmänniskan som bara är.

– Många gånger är de egna sanningarna och reaktionerna inte riktigt okej. Ordet "mening" är ofta synonymt med att var närvarande. En mamma som mist sitt lilla barn frågar: finns det en mening med allt som sker? Jag säger, jag tror inte det. Föräldrar som förlorat sin son tackade för att jag inte ens försökte trösta dem, berättar han.

FESTIVALGENERALEN Bengt Ivansson, från Pingstkyrkan i Ursviken förklarar att Joypeak började som ett drogfritt skolavslutningsalternativ för tolv år sedan men sedan utvecklades

till en familjefestival.

– Det är kul att se att folk och sponsorer kommer tillbaka, säger han.

80 lokala företag har den här gången sponsrat festivalen med ungefär 250 000 kronor. Festivalvärderna och P-vakten för dagen, Johan Luckey, EFS:are från Ursviken berättar att planeringen började redan före jul. Fyra kyrkor samarbetar: Pingstkyrkan och EFS, båda i Ursviken, Svenska kyrkan, S:t Örjans församling och Frälsningsarmén i Skelleftehamn samt studieförbunden Sensus och Bilda. Över 200 frivilliga hade anmält sig till festivalarbete. Vakter behövs inte.

– Det har aldrig varit något som språrat ur.

Överskottet från fika, mat och godisförsäljningen går i år till EFS arbete för barn i alla länder.

– Några har varit i Tanzania i EFS Västerbottens regi, bland annat två från oss. Det gjorde att vi tyckte att det var speciellt lämpligt att skänka pengarna till Barn i alla länder, förklarar Roger Lundström, ordförande för EFS i Ursviken.

Han och hans fru fikar i Afrika-kaféet. Där står bland andra de två resenärerna Anna-Lena Lund med dottern Marta och säljer. Anna-Lena Lund berättar att de skapat en vänkontakt med församlingen Mk-wawa, Iringa stift, i Tanzania.

– Gudstjänsterna började klockan sju och klockan tio på morgnarna och räckte i tre timmar. Men man kände inte av att det var långt. Det var många som pratade och olika körer och flera kollekt, minns hon.

– Det var jättekul att träffa alla människor, tycker Marta Lund.

EFTER LUGNARE SÅNGER i kaféet i jättetältet på området drar ungdomskaféet Joypeak Live igång. Emme med vänner rappar och rockar och sedan kommer stå-upp-komikern Jonas Helgesson från Malmö in på scenen. Som CP-skadad med en dansande gång möts han ständigt av fördomar men skrattar åt trafikpolisen som säger åt honom att gå på ett rakt streck – jo tjena! Han har skrivit boken *Grabben i kuvösen bredvid* om hur han tog sig upp ur rullstolen och vinkade adjö till hjälpmedelscentralen.

– För mig som kristen är det gott att läsa att för den som tror är inget omöjligt.

Nu hägrar drömmen om att bestiga Sveriges högsta berg.

– När jag står på toppen ska jag ringa ett samtal till färdtjänsten! Hej jag är på Kebnekaise. Kan ni komma fort...?

Publiken tjuvar av skratt medan kvällen övergår i natt.

INGRID NORLUND

Efter tre tappade blodpuddingar i skolmatsalen, lyckades CP-skadade Jonas Helgesson bära den fjärde till bordet. Det var hans livs lyckligaste dag, förutom när han gifte sig.

BILD: INGRID NORLUND

Alphakurs utvecklades till körprojekt

En lång resa tillsammans mynnade ut i ett körprojekt. Vad som väntar nu är det ingen av de inblandade som vet.

Från början fanns en gospelkör. Den var kravlös, relationsrik och förtroendeskapande. När kören las ner fanns förutsättningarna för något mer.

– Det hade gjorts ett förarbete med relationer i förtroende. Det är en förutsättning för att något ska kunna växa.

Olov Sjöström försöker formulera sina tankar kring den resa som Nysätra EFS-förening i Ånäset har gjort.

Engagemang och längtan ledde till att Alphakurser startades. Det blev startskottet för en smågruppsprocess i föreningen. Alpha följdes upp med beta och gamma. Och så småningom firades gudstjänster med liknande koncept. Först sida vid sida med de mer traditionella gudstjänsterna. Men så småningom med mer och mer integration mellan de nykristna och de gamla medlemmarna.

– Det är både inspirerande och svårt att mötas i en liten grupp. Man måste träna sig i att bli personlig med varand-

ra. Lika värdefullt som det är att vara öppna, lika svårt kan det vara. Men vi uppmuntrar verkligen människor att lyfta fram sina åsikter och tankar. Och bemyndiga varandra att vara olika.

ISTÄLLET FÖR ATT samlas i smågrupper i hemmen, hade alla grupper sin samling på samma gång i kyrkan, bönehuset. Familjemedlemmar fick första tiden inte vara i samma grupp, eftersom man ofta bär roller med sig. Så småningom blandades också grupperna om, så att fler fick lära känna varandra.

Efter några år kände man att arbetet i och för sig var uppskattat, men att det tog ganska mycket kraft. Därför började man med en ny sorts smågruppsverksamhet.

– Vi kom fram till att vi som ofta jobbade ihop också behövde lära känna varandra på djupet. Så istället för att röra runt i grupperna blev omsorgs- och ansvarsgrupperna de nya smågrupperna.

För två år sedan upplevde några i

församlingen att det var dags att jobba utåtrikt igen, förbereda jorden för sådd. Dränera marken. Olov drog igång ett projekt tillsammans med Per Moen och Ingrid Sjöström-Moen.

– Vi ville starta en körsatsning under en begränsad tid och gick därför ut med en inbjudan till folk i bygden. Men vi var noga med att ingen skulle känna sig inlurad i ett frälsningsprojekt.

»Breaket mitt i övningen där vi drack varm saft och minglade tror jag var väldigt viktigt.»

Istället inbjöds alla, oavsett tro eller sångvana. 50 personer nappade på inbjudan.

Fokus var inte bara på själva sången, den sociala biten hade minst lika hög prioritet.

– Breaket mitt i övningen där vi drack varm saft och minglade tror jag var väldigt viktigt.

Under ett halvår träffades kören och sjöng gospel, pratade och byggde relationer. I våras var det dags för projektet att avslutas med tre konserter. Biljetterna tog slut flera veckor innan.

– Sedan var projektet slut. Och vad händer nu? Det vet vi inte. Men vi har lärt känna väldigt många människor.

GÅNG PÅ GÅNG POÄNGTERAR Olov att det inte var en verksamhet som ville visa hur duktiga föreningen var. Syftet var istället att se körmedlemmarnas behov och försöka tillfredsställa dem.

– Vi längtar självklart efter att få möta dessa människor igen på något sätt. Men om vi bjuder in människor måste vi ha förutsättningar för att kunna ta hand om dem.

Han säger att det är viktigt att inte binda upp människor till bara sig själv. Därför behövs det en församling. Och där kommer Olov tillbaka till smågruppsprocessen.

– Det är lättare att göra sådant här om vi som församling har gått en bit tillsammans.

Han tror att det finns ett stort behov av värdefull gemenskap. Att känna sig sedd och få omsorg. Kanske blir nästa steg en ny omgång av alphagrupper. Eller inte.

– Vi skulle inte så denna gång. Bara förbereda jorden för sådd.

SARA JOHANSSON

Marknadsmission i Åsele

På campingen bor man i tält, bil, husvagn eller bara hänger utanför.

I sommar var det fjärde året i rad som EFS Västerbotten står som huvudman för ett team som jobbar tillsammans med de lokala kristna i Åsele under Åsele Marknad. I år bestod teamet av 25 personer från norrlandsorter som Vilhelmina, Sorsele, Storuman, Lycksele, Vindeln, Granö, Östersund, Örnsköldsvik, Umeå och Nyåker. Johan Färnkvist var med i teamet. Läs hans reflektioner från marknaden.

Tänk dig en ort där man under några dagar får besök av dubbelt så många ungdomar som antalet bofasta. Det är Åsele Marknad. Det skulle innebära cirka 120 000 besökare i Östersund eller kring 2,5 miljoner i Stockholm. Till Åsele Marknad kommer cirka 5 000 unga för att festa och umgås under några dagar. På ett sätt är det en helt unik mötesplats med fullt av människor från hela inlandet och även mer långväga gäster, men på samma gång är det otroligt mycket fylla och en del andra droger och det är en konkret risksituation, inte minst för de unga, under dessa marknadsdagar.

LIKSOM TIDIGARE ÅR ligger teamets fokus på att göra något som de lokala församlingarna kan stå för. Arbetet har

utvecklats och vuxit, vi har sett vad som fungerat bra och kunnat satsa på det. Ett viktigt område är ungdomscafé på kvällar och tidiga nattimmor på EFS bönhus i Åsele. Inne i fiket har det varit en lugn oas med bord och stolar, tända ljus och musik. Utanför har

»Åsele marknad är och kan vara ett fantastiskt missionsfält.«

vi soffor och bord där man kan slå sig ned en stund för en fika eller stanna till och prata. Cafét har öppet från kl 21 fram till kl 02 fredag och lördag med 100–150 besökare per kväll. På parkeringen utanför finns en riktig magnet – en gammal tunna som vi eldar i. Så enkelt men så välkomnande! Många stannar till för att värma sig och börjar prata – och frågorna om Gud och livet kommer ofta och ärligt.

helt fantastiskt missionsfält, vi får se hur Gud berör människor under dessa dagar. Kärnan i teamets arbete är bön. Inför marknaden finns förebedjare som uppdateras via mailutskick och under dagarna i Åsele är det bön. Bön för att söka Guds vilja för bygden, bön för och med ungdomar, bön för att det arbete som teamet gör ska bli det Gud vill.

TEAMDELTAGARNA FÅR dela med sig av det Gud har lagt ned i dem och det han gett under dagarna, och på så sätt dela hopp och liv med många som man möter. Extra kul är det när vi får möta ungdomar som teamet träffat ett eller två år tidigare som söker upp oss för att prata eller ta en fika. Att Gud vill förmedla hopp och liv – det är något som var mycket konkret under dessa julidagar i Västerbottens inland – och för oss som varit med blir det också inspiration och lärdomar att ta med sig in i vardagen med Jesus.

JONATAN LÖNNBERG är 17 år och kommer från Vilhelmina. Han blev kristen för drygt ett år sedan.

Vad är det bästa med att jobba i teamet?

– Gemenskapen i gruppen och att få jobba ihop, säger Jonatan.

Vilket är ditt bästa minne?

– Att jag träffade Björn, en kompis från gymnasiet, och hade mycket bra samtal med honom. Han hade mycket frågor kring tro.

Har din relation med Gud förändrats något under dagarna?

– Jag har tänkt mer på Gud och fått mer längtan att få en djupare inblick i tron. Min relation med Gud har definitivt vuxit.

JOHAN FÄRNKVIST

Jonatan Lönnberg.

BILD: MOA NILSSON FORSSÉN

TILLSAMMANS MED Åsele IK har vi för andra året haft volleybollturnering på Blåvikens ungdomscamping i samarrangemang med KRIK (kristen idrottskontakt), i år med 44 deltagare. De formella kontakterna och samarbetet med kommunens socialjour och polisen är andra positiva exempel på teamets breda förankring i Åsele.

Åsele Marknad är och kan vara ett

FAKTA: Åsele marknad, Västerbotten

- Populär marknad i samhället Åsele, cirka 17 mil väster om Umeå.
- Åsele marknad inträffar den tredje helgen i juli.
- Marknaden har anor från 1600-talet och blev tidigt en knutpunkt för handlare.
- I kommunen bor det 3 350 invånare.
- Uppskattningsvis besöker 150 000 personer marknaden varje år.
- Mellan 1648 och 1928 var Åsele marknad en vintermarknad.
- Åsele kommun genomkorsas av Ångermanälven.

BILD: JONAS NIMMERSJÖ

Leif Holm i Umeå längtar efter karismatik.

Gerillagrupp med bön som vapen

Målet är att infiltrera stan med Gud. Som verktyg använder de dynamit – bönen.

En gerillagrupp som varje vecka utför attentat. Så beskriver EFS Imago sig själva.

– Gud kallar oss ut att be och vittna i världen. Thinking out of the box.

Leif Holm berättar innerligt om bönegemenskapen i Umeå. En grupp vars mål är att infiltrera regionen med Guds rike så att människor kommer till tro.

– Grundidén är att träffas i en bönegemenskap där varje medlem har ett nätverk ute i samhället. Varje vecka blir vi, peppade av varandra, sända att leva ut vår Gudstro.

MEDLEMMARNA HAR MÄRKT att det blir lättare att evangelisera när de är med i en böne- och inspirationsgrupp som Imago. Någon traditionell församling är de inte och vill inte vara.

– Jag är lite trött på verksamhetstänket och längtar istället efter karismatik. Vi vill vara en levande organsim med celler som pulserar. Vi vill lyssna in Gud så att vi följer honom och inte bygger upp våra egna strukturer. Våra liv ska vara ett vitt papper som Gud får forma och prägla.

Leif märker att det finns en rädsla för det nya. Men han tror att en EFS-grupp kan se väldigt olika ut och att

Umeå behöver flera föreningar. Några av medlemmarna i Imago är även med i andra kyrkor.

– Vi vill nå nya människor. Inte i kyrkan, men utanför. Vi vill be på caféer, stationer, gator. Bön är som dynamit.

Sprängstoffet bekräftar han med att berätta om att människor de bett för har kommit och velat vara med i gemenskapen. Men samtidigt poängterar han att det inte är hur många de är som är det viktiga.

– Den drivande pulsen är mötet med Gud, bönen och att lyssna in den helige Anden.

Gruppen har en vision om ett bönerum i Umeå, där det bes 24-7 året runt.

OCH UNDRAR NI ÖVER namnvalet så dök det upp när de första medlemmarna tillsammans målade bilder av Gud. Bilder är också något de tror attraherar den postmoderna människan.

Om den bildmässiga gerillagruppen kommer att utföra sina attentat i ett eller 15 år till vet de inte själva.

– Vi vill inte bara stirra blint på slutmålet, utan lyssna in Anden längs vägen.

SARA JOHANSSON

FOTNOT: Imago är en akronym och står för: Inre och yttre resa till Jesus, Mission i Sverige, Alphamiljö, Gemenskap, Offentligt.

Idolbesök på Vasakyrkan i Umeå

Mitt under pågående körövning med gospelkören Great Joy stormar Idoljuryns Anders Bagge in i Vasakyrkan i Umeå. Anledningen till blixervisiten stavas Lovisa Laurantzson – körens ledare. Efter ett hemligt tips har TV4-produktionen fått upp öronen för sångbegåvningen från Smögen och en improviserad audition sker på plats, mitt framför rullande TV-kameror.

– Jag sjöng två låtar och fick veta att jag gått vidare till slutaudition i Stockholm, säger Lovisa.

Egentligen skulle Idolbesöket ha varit en överraskning men Anders Bagges pressade schema gjorde att kören blev tvungen att sätta in en extra, inte helt spontan, körövning. Lovisa berättar att jurymedlemmen först lyssnade på kören innan han till sist bad henne sjunga solo. Efter att ha inlett med Kirk Franklins gospelballad Hold Me Now undrade Anders Bagge om hon inte kunde sjunga något rivigare. Det kunde hon.

Med ett för kvällen fullt komp framförde Lovisa låten Anybody Here, som bland annat Carola gjort känd.

– Det föll honom mer i smaken, säger Lovisa.

DETTA VAR REDAN i våras och Lovisa har sedan dess både varit på slutaudition och fått veta huruvida hon gått vidare till Idol 2009 eller inte.

På grund av kontrakt med TV4 har hon inte möjlighet att avslöja hur det gick, men den intresserade kan bänka sig framför TV:n när tävlingen drar igång igen i höst.

Hur det än går tar Lovisa Idolävenstyret med ro.

– Om det skulle bli något så är det jätteroligt men mitt liv står inte och faller med det här. Det är skönt att känna så, säger Lovisa.

Hon har följt tidigare säsonger av programmet och alltid lockats av den genbredd som finns inom de olika veckofinalernas teman. Däremot anser hon sig inte ha en typisk "Idolpersonlighet".

– Jag är inte superutåtriktad och ganska blyg. Visst gillar jag att stå på scen

men jag blir obekvämt när det blir för mycket uppmärksamhet, säger hon.

MUSIKEN HAR HON i blodet. Alla Lovisas sex syskon är verksamma inom musik, somliga professionellt, och sitt första framträdande gjorde hon som treårig tamburinspelare bakom föräldrarnas sång i kyrkan. Så småningom började hon leda mindre lokala körer och detta gav henne en grund att stå på när hon flyttade till Umeå. Det var nämligen då hon fick frågan om att ta över Great Joy.

– Det var väldigt välsignat. Jag kom in i staden och kyrkan på ett bra sätt, säger Lovisa och berättar att hon i samma veva började studera till läkare.

Inför sommaren 2009 lämnade hon tillbaka körledarsvaret till Kristina Sturk, som varit mammaledig och anställd vid Svenska kyrkan i New York sedan ett par år tillbaka. Tiden som körledare ser Lovisa tillbaka på med värme. Hon kommer inte minst att sakna gemenskapen och den kreativa process som körövningarna har inneburit.

– Det är helt otroligt att få höra hur ens egna arrangemang växer fram, säger Lovisa.

Även om framtiden i Idol är oviss är Lovisa på det klara med att fortsätta med musiken. Drömmen är att en dag spela in ett album med egna låtar.

– Men i nuläget känner jag mig inte redo för det. Tidpunkten måste kännas rätt. Att den dagen kommer är jag däremot övertygad om, säger Lovisa Laurantzson.

VIKTOR JONSSON

BILD: OSCAR LAURANTZON

Lovisa Laurantzson fick sjunga för låtskrivaren och producenten Anders Bagge.